

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر خودتنظیمی و تاب آوری دانش آموزان

محل انتشار:

دومین کنگره تازه یافته ها در حوزه خانواده، بهداشت روان، اختلالات، پیشگیری و آموزش (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

علی نوری - استادیار، گروه مشاوره خانواده، موسسه آموزش عالی خزر محمودآباد، بابل، ایران

سیده ساجده سیدنژادجلودار - دانشجوی کارشناسی ارشد موسسه آموزش عالی خزر محمودآباد، بابل، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر خودتنظیمی و تاب آوری دانش آموزان شهر بابل بود. طرح پژوهش حاضر یک مطالعه نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانش آموزان دوم مقطع متوسطه منطقه 2 شهر بابل در سال تحصیلی 1398 بودند که با روش نمونه گیری در دسترس انتخاب و در دو گروه آزمایش (15 نفر) و کنترل (15 نفر) قرار داده شدند. گروه آزمایش به مدت 8 جلسه 90 دقیقه ای درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد دریافت کردند و گروه کنترل در طول این مدت در انتظار درمان ماندند. روش جمع آوری داده ها براساس پرسشنامه استاندارد خودتنظیمی (پینتریچ و همکاران، 1999) و پرسشنامه استاندارد تاب آوری (کانر و دیویدسون، 2003) انجام گرفت. تجزیه و تحلیل اطلاعات به دست آمده از اجرای پرسشنامه ها از طریق نرم افزار SPSS22 در دو بخش توصیفی و استنباطی (تحلیل کوواریانس) انجام پذیرفت. نتایج پژوهش نشان داد که درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر خودتنظیمی در دانش آموزان موثر است. همچنین درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر تاب آوری در دانش آموزان موثر است. بنابراین روش مداخله ای پذیرش و تعهد می تواند خودتنظیمی و تاب آوری دانش آموزان را افزایش دهد.

کلمات کلیدی:

خودتنظیمی، تاب آوری، درمان پذیرش و تعهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1038231>

